

[Kirsten Jacobsen]

ville have nogen mulighed for at påvirke stemmeafgivningen i kreditforeningernes styrende organer, og hr. Jørgen Estrup vil ikke kunne finde nogen lovhjemmel til at give boligministeren den ret. Så det var et tomt argument.

Jeg synes, der er en anden ting, som måske er værd at fremhæve i denne forbindelse. I den almennyttige sektor er huslegeberegningen indrettet således, at man skal opkræve en leje, som er afhængig af ejendommenes almindelige drifts- og vedligeholdelsesudgifter. I den private boligsektor har man den omkostningsbestemte leje, men her skal grundejerne jo betale de almindelige bidrag, og hvis man havde den samme legeberegning i den almennyttige sektor, ville man også komme til at betale dem. Der er ingen grund til, at den almennyttige sektor skal køre på frihjul, og man kan ikke stå heroppe og sige med alvor i stemmen, at det kommer an på, hvilken risiko der er forbundet med det.

Hr. Jørgen Estrup husker vel den store debat om alle de mange millioner, vi måtte indfri i statsgaranterede lån og kreditter. Og sådan forholder det sig jo; hvor mange gange er Folketinget ikke rykket ud med ekstra driftstilskud osv. osv. osv.? Så jeg mener, at disse selskaber får en masse offentlige penge, uanset om de får disse bidrag eller ej; hvis de fik bidragsforhøjelser, gik de direkte til lejerne, og de lejere kan godt være solidariske med de andre beboere i de ejendomme.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Jørgen Estrup for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, nu føler jeg mig jo lidt hensat til skolegården. Når man først har forsvaret sig mod den ene af rødterne, kommer der straks en anden spændende og tæver én; men det må man jo finde sig i, argumenterne er ikke de samme.

Så fru Kirsten Jacobsen kan bruge udtrykket tomgang lige så meget, hun har lyst til. Realiteten er, at hr. Kim Behnkes argumenter førte til den konklusion, som jeg drog, og jeg synes ikke, at de eksempler, fru Kirsten Jacobsen førte frem heroppefra, har meget med sagen at gøre. Spørgsmålet er jo: Hvad er det, Fremskridtspartiet foreslår i sit lovforslag? Man foreslår at

tage bemyndigelsen fra boligministeren, men hvad skulle det hjælpe? Det er det, jeg spørger om.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis boligordførers vegne sige, at boligministeren jo netop har fremsat lovforslag om optagelse af annuitetslån, og derfor finder vi, at Fremskridtspartiets forslag er overflødigt, også fordi boligministerens forslag er mere vidtgående og har en større effekt.

Boligministerens boligpakke vil efter vores vurdering sætte gang i hushandelen og hindre yderligere prisfald, og vi ser heller ingen grund til at ændre på bestemmelsen om, at boligministeren skal godkende gebyrer, indskud og løbende bidrag for lån til almennyttige boligselskaber.

Derfor afviser vi lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Sidst vi diskuterede spørgsmålet om annuitetslån, belærte et så at sige enigt Folketing Fremskridtspartiet om, at med den alvorlige økonomiske situation, landet var i, kunne man ikke tillade at løse så meget op for det private forbrug, som tilfældet ville være, hvis man bare uden videre indførte annuitetslån.

Vi mente alligevel, at der var brug for at hjælpe de mange, mange boligejere, der har behov for at få omprioriteret deres boliger; vi mente, at der var brug for at hjælpe de mange boligejere, som i dag ikke kan komme af med deres bolig som følge af stagnationen, og vi mente, at der skulle være mulighed for at hjælpe de mennesker, hvis privatøkonomi ikke tillader dem at købe den bolig, de måske har brug for som følge af arbejdsskift osv.

Derfor gjorde vi os den ulejlighed, at vi lod os – om ikke belære, så i hvert fald inspirere af de ting, der blev sagt her i Folketinget. Vi sagde: O.k., hvis man er bange for, at folk vil bruge annuitetslånene til at købe speedbåde, holde vilde fester, rejse til udlandet og anskaffe store Mercedesbiler osv., skal den bekymring i hvert fald ikke forhindre genindførelsen af annuitetslån. Derfor stillede vi den betingelse, at der skulle være tale om formålsbestemte lån; men det var den eneste grund til, at vi gjorde det, for som man vil kunne se af de forslag, Fremskridtspartiet tidligere har fremsat, ønsker vi, at belåningen bliver fuldstændig fri.